

Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet

Postboks 8036 Dep
0030 Oslo

BARNE-, LIKESTILLINGS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENTET
Arkivkode: 710
Dato: 20/4-11
Saknr: 201100193-062

Deres ref:

Vår ref: 2011/52200-2

Arkivkode: 008

Dato: 15.04.2011

Høringsuttalelse fra Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet - Forslag til bosettingsordning for flyktninger med mål om raskere bosetting

Vi viser til høringsbrev av 31.01.11.

Bufdirs generelle kommentarer til forslaget:

Bakgrunnen for forslaget til ny bosettingsordning er at målet om at alle flyktninger skal være bosatt i en kommune innen 6 måneder og enslige mindreårige innen 3 måneder, ikke er nådd. Kun 16 % av enslige mindreårige flyktninger ble bosatt innen 3 måneder i 2010.

Bufetats rolle, ansvar og oppgaver med bosetting av de yngste enslige mindreårige er ikke omtalt i forslaget. Fordi enslige mindreårige asylsøkere har et helt annet sårbarhetsnivå enn voksne flyktninger og har behov for ekstra beskyttelse, omsorg, trygghet og tett oppfølging, jf. Ot.prp. nr. 28 (2007-2008) må bosettingen forberedes godt i kommunene.

Bufdirs kommentarer til punkt VI:

Bufdir er positiv til forslaget som baserer seg på fortsatt frivillighet for kommunene, med en mulighet for tilvisning i siste instans.

Punkt VI, 2., 3.avsnitt, side 12.

Bufdir foreslår å presisere teksten om flyktninger med spesielle hjelpebehov slik at den nevner enslige mindreårige eksplisitt. Da kan kommunen forbeholde noen vedtaks plasser til enslige mindreårige. Det er positivt dersom kommuner med kompetanse, erfaring og etablerte bo- og omsorgsløsninger fortsetter å bosette denne målgruppen.

Punkt VI, 3., side 12.

Bufdir støtter forslaget om at fylkene må bosette det antallet de er anmodet om. Bufdir ser det slik at en samordning mellom fylkene vil medføre forhandlingsmuligheter og uansett vil forsinke prosessene det her er behov for å effektivisere. Dersom kommuner har ledig kapasitet vil de uansett kunne melde fra om dette til IMDi slik at plassene blir benyttet.

Punkt VI, 6., side 13.

I følge Bufetats erfaring er nettopp mangel på bolig den viktigste årsaken kommunene oppgir for at de ikke påtar seg bosetting/ikke klarer å bosette innenfor anmodningsåret, og dernest at tjenesteapparatet ikke er på plass. Det må vurderes om ny bosettingsordning vil nås dersom Fylkesmannen i praksis ikke kan benytte tilvisningsretten. Ofte vil det finnes muligheter i leiemarkedet eller andre midlertidige løsninger inntil kommunen har etablert permanent boligløsning.

For enslige mindreårige er det viktig at et eventuelt midlertidig botilbud gir mulighet for kontinuitet i skolegang og sosialt nettverk.

Punkt VI, 7., side 13.

Det er til barnets beste at det flytter til kommunen og begynner sitt liv i Norge så raskt som mulig etter vedtak om oppholdstillatelse. Imidlertid må kommunen kunne gi omsorg og oppfølging fra innflyttingstidspunktet. Det er en risiko for at det ikke er tilstrekkelige gode omsorgsløsninger dersom tidsfristen forkortes til 2 måneder uten at det er satt noen krav til minimumstandard. Uavhengig av høringsforslaget ser Bufdir behov for at departementet fastsetter en forskrift til lov om barneverntjenester § 3-4 om kommunens oppgaver knyttet til bosetting. Enslige mindreårige flyktninger som bosettes fra omsorgssentrene har behov for døgkontinuerlig omsorg. Flyktninger som nærmer seg myndighetsalder kan bosettes i tiltak som gir større grad av selvstendighet.

Erfaringsvis er det en sammenheng mellom antall enslige mindreårige som søker asyl og antallet som skal bosettes senere. Hvis kommunene skal kunne bosette på 2 - 3 måneders varsel er det behov for at de begynner forberedelsesarbeidet så snart det er kjent at det er høye ankomsttall og før anmodningen kommer.

Punkt VI, 8., side 13.

Bufdir ser at kommunene påvirkes av økonomiske incentiver. Kommunen bør få en økonomisk gevinst dersom de bosetter tidlig på året. Kommunene vil lettere motiveres til å etablere bofellesskap for enslige mindreårige flyktninger dersom staten vil fullfinansiere utgiftene til investering i nye boliger og alle administrative stillinger rundt bo- og omsorgsløsningene.

Bufdirs forslag til mulige forbedringer innenfor dagens avtalebaserte ordning:

Bufetat trenger som kjent et IKT-system med relevante data fra utlendingsdatabasen for å kunne effektivisere bosettingsarbeidet.

Bufdirs kommentar til vedtak fra hovedstyret i KS:

Sitat: KS mener at barneverntiltak overfor enslige mindreårige må gjennomføres etter en individuell vurdering, ikke som generell føring for alle, som i dagens ordning. Betalingsordningen mellom stat og kommune må utformes mer nøytralt i forhold til valg av barneverntiltak eller ikke.

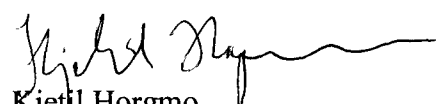
Bufdir ser ikke at det er en generell føring, men statsrefusjonen gir et økonomisk incentiv til å bosette med hjemmel i lov om barneverntjenester. Etter Bufdirs mening vil det være en fordel om departementet etablerer en felles hjemmel for å skaffe enslige mindreårige flyktninger et hjem i kommunen, med aldersadekvate bo- og omsorgsløsninger. Da vil ikke ordinær bosetting blandes sammen med at noen få bosatte trenger særskilte barneverntiltak på linje med andre barn i kommunen.

I tillegg til tilskudd for alle flyktninger eller alle barn i kommunen er det særskilte tilskuddsordninger ved bosetting av enslige mindreårige. Bufdir foreslår å forenkle disse særskilte tilskuddene ved at de slås sammen til kun en finansieringsordning for denne målgruppen. Det bør være en stykkpris med

unntaksvis forhøyet sats etter få og klare kriterier. Det vil gi en mulighet for forutsigbar økonomi og enkel administrasjon for kommunene.

Med hilsen

Mari Trommald
direktør

Kjetil Horgmo
avdelingsdirektør